

dig ufølsomme overfor, naar de fremkomme i Folketinget, blive de omstemte af overmaade øjeblikkeligt, naar de fremstilles af Landstinget, og med den største Følgagtighed viser det forenede Regeringsparti af Højre og Venstre sig ogsaa villigt til at sluge, hvad der kommer der oppe fra. Men ligesom man i Almindelighed kan sige, at Mindretallenes sidste Ord til Flertallene i en paa Forhaand afgjort Sag er Argumenternes ærbødige, men haabløse Buk for Partidisciplinen, saaledes har man Lov til at sige, at i ikke-politiske Sager som den, der foreligger her, er det et rigtig daarligt Eksempel at give, naar Folketinget gennem 4 Partiers Kompromis er kommet til et Resultat, at de to Partier da føle sig løste fra dette Kompromis, uden at vi i Virkeligheden have faaet Lejlighed til at tale en Smule med Landstinget om de Argumenter, som have ført til Forandringen, Argumenter, som vi i Folketinget alle sammen have drøftet i Forvejen baade i Udvalget og her i Salen.

Forholdet var jo dette, da vi forrige Gang havde Loven til Behandling her i Folketinget, at to Partier til den ene Side ønskede en særdeles betydelig Udvidelse af det af den højtærede Indenrigsminister forelagte. Fra Yderlighedspartierne paa den anden Side var man oprindelig enig med den højtærede Indenrigsminister om at begrænse Loven til Søfolk. Saa kom det overvældende Flertal i Udvalget til det Kompromis, at Yderlighedspartierne fra begge Sider opgav deres Stilling og end ikke stillede Ændringsforslag. Denne Side af Sagen vil jeg gerne have Lov til at pointere. Yderlighedspartierne fra begge Sider have overhovedet ikke haft Lejlighed til før i Dag at faa deres Anskuelse sat til Afstemning her i Tinget, og nu staa vi ved en eneste Behandling saaledes, at kun det ene af Yderlighedspartierne faar sit Standpunkt sat til Afstemning. Det er et rigtig daarligt parlamentarisk Eksempel at give, dette, at naar Landstinget forandrer Affattelsen, saa føle de to af de Partier, som have indgaaet Kompromis'et, sig løste fra dette og stemme imod det, hvorom de selv have været i Overensstemmelse med to andre Partier.

Og hvorfor gør man det? Ja, man siger: Ellers kommer Loven ikke igennem i Aar. Dette Svar har to Sider. Jeg gaar nemlig ud fra — og det gav det højtærede Medlem fra Nyborg (Birch) mig Anledning til ogsaa for hans Vedkommende at gaa ud fra —, at Landstingets Argumentation i og for sig ikke har gjort dybt

Indtryk paa noget af de i Udvalget repræsenterede Partier. Det ærede Medlem sagde ved første Behandling her nøjagtig det samme som i Dag efter Landstingets Ændring af Forslaget, og han er dog i Udvalget gaaet med til Kompromis'et. Argumenterne have alle været til Debat her i Forvejen, baade i Udvalget og i Salen. Altsaa, jeg kan ikke tro, at det er Landstingets Argumentation i og for sig, som har givet Anledning til dette. Nej, siger man, men hvis vi forandre Forslaget, forandrer Landstinget paa ny vor Affattelse. Dertil svarer jeg: Nuvel, i saa Tilfælde er det højest sandsynligt, at Loven ikke gennemføres i Aar, og dersom vi skulde have Valg umiddelbart efter vor Hjemsendelse nu, vilde jeg ogsaa være med til uden større Indvendinger at tage Lovforslaget. Selv om der kun var en Sandsynlighed for, at vi kom til Valg inden Oktober, vilde jeg sige: vi have lovet Søfolkene at gøre, hvad vi kunne for at give dem Adgang til at afgive Stemme, og det kunne vi ikke gaa fra, men Forholdet er det, at hvis der ikke sker et Jordskælv, have vi to Aar til næste Folketingsvalg. Jeg ved heller ikke noget om, at den nuværende højtærede Regering, hvis knyttede Næve mod Landstinget ikke er saadan, at man lægger Mærke til den til daglig, har Tanker om at opløse Landstinget, og Søfolkene vilde sikkert slaa sig til Ro med, at vi have to Samlinger igen inden næste Valg, saa de ikke behøve at gaa glip af at afgive deres Stemme. Det er den ene Side af Sagen. Den anden Side er den, at naar Landstinget virkelig ændrer Folketingets Affattelse paa ny, hvis vi førte Forslaget tilbage til Folketingets tidligere Affattelse, anviser Forfatningen, hvorledes man taler med hinanden om den Ting. Det gør man gennem et Fællesudvalg, og dersom Loven ikke kommer igennem i denne Samling, og vi have to Samlinger for os at tale med Landstinget i, efter at vi — det gentager jeg — ikke have haft virkelig Lejlighed til at tale med Landstingsflertallet om dets og vore Argumenter, tror jeg meget vel, vi kunde finde en Udvej, saa at Tingene kunde enes om Sagen, især hvis den højtærede Indenrigsminister vilde yde sin velvillige Medvirkning dertil. Og da han en Gang er gaaet med til det Kompromis, vi havde lavet i Folketinget, har man Lov til at tro, at han vilde have givet denne velvillige Medvirkning, skønt jeg aabent skal sige, at jeg ikke fortænker den højtærede Indenrigsminister i, at han har taget det,